

Schiller Instituttets Venner

* <http://sive.dk/> * si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk

KV 2017: Valgprogram for Schiller Instituttets Venner

Mange vælgere, der er så heldige at stifte bekendtskab med kampagnen fra Schiller Instituttets Venner til kommunalvalget i København og ved valget til Region Hovedstaden, glæder sig over endelig at møde folk med store visioner og ideer for fremtiden, noget, der i den grad mangler i den gængse politiske debat. Men kort tid efter melder sig så næste spørgsmål: Hvorfor stiller I op til de lokale valg med ideer, der ikke besluttet kommunalpolitisk, men kun i Folketinget, i finansverdenen eller tilmed i international sammenhæng?

Det gør vi, fordi den største forhindring for, at vi her i København og resten af Danmark kan få en langt bedre velfærd og et fremtidigt spændende liv, er den mørklægning, som de offentlige institutioner og medierne har af både de vigtigste negative og positive udviklinger, der finder sted i verden. De katastrofer, der truer os, og de gigantiske muligheder, der er der for os.

På den ene side den akutte fare for et finanssammenbrud værre end i 2007-2008 og den aktive kampagne for at få Danmark involveret i permanent konfrontation, og på den anden en fantastisk chance for, at vi sammen med Kina, Rusland og størstedelen af resten af verden skaber økonomisk udvikling og opbygning rundt om i verden med Kinas politik for Den Nye Silkevej, en politik baseret på de principper, som Schiller Instituttet har kæmpet for siden sin grundlæggelse i 1984. Den kinesiske politik for Den Nye Silkevej, eller Bælte og Vej Initiativet, som den også kaldes, og som er en international fortsættelse af den kinesiske politik, der har løftet 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom, vil betyde enorme fremskridt for såvel fattige som rige overalt på kloden. For fattige betyder den, at de bliver løftet ud af fattigdom og håbløshed gennem brugen af moderne infrastruktur og teknologi. For rige lande, som f.eks. Danmark, betyder den, at vi får moderne infrastruktur, som f.eks. magnettog, der kører 550 km/t, eller højhastighedstog, der kører 300-380 km/t. Det vil gøre det muligt at tage turen fra København til Århus på 35-60 min. alt efter togtype og gøre det meste af Danmark til en forstad til København. Det vil betyde, at Danmark som en del af et

INDEN NYT FINANSKRAK: KØBENHAVN SKAL MED I DEN NYE SILKEVEJ

TOM GILLESBERG
SCHILLER INSTITUTTETS VENNER
53 57 00 51 - WWW.SIVE.DK - INFO@SIVE.DK

moderne infrastrukturnet har langt kortere til andre lande og vil have en langt større og mere lukrativ samhandel med omverdenen. Det vil betyde, at vi kan gøre op med det defekte paradigme baseret på nulvækst, serviceøkonomi og finansspekulation, der har domineret Europa og USA alt for længe, og som har betydet manglende fremgang for de fleste og en voksende håbløshed og velfærdsreduktion for mange.

En overgang til Silkevejens nye paradigme indebærer en tilbagevenden til ideen om videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og at det er naturligt, at levestandarden skal vokse fra årti til årti. F.eks. ved at sygdomme, der før ville ødelægge vores livskvalitet eller slå os ihjel, pludselig kan besejres med moderne medicin og teknologi, og fordi vi har råd til hele tiden at bruge flere penge og ressourcer på vores sundhedssystem.

Det betyder også, at vi kan bruge flere ressourcer på uddannelse i alle aldre og iværksætte tiltag, der vil øge evnen til selvstændig tankegang og kreativitet, som f.eks.

KV 2017: Valgprogram

gratis instrumental- og sangundervisning til alle børn. Vi vil bruge stadig flere penge på uddannelse, og det kan vi tillade os, hvis store offentlige infrastrukturinvesteringer og en aktiv politik for at sikre maksimalt videnskabeligt og teknologisk fremskridt sørger for en hurtig voksende produktivitet i økonomien som helhed. Ikke skabt gennem nedskæringer og smalhals, men gennem at investere maksimalt i den største ressource, vores samfund har: Dets befolkning og dets fremtidige generationer.

Alle de øgede ressourcer, vi skal bruge lokalt og regionalt, vil ikke være til rådighed, med mindre vi ændrer det nuværende defekte paradigme – med mindre vi kan ændre den måde, folk her i København og i resten af Danmark tænker på. Derfor skal du hjælpe vores kampagne og dermed hjælpe dig selv, din familie, dit lokalsamfund, dit land og resten af verden.

Inden for kort tid kan den nuværende økonomiske optimisme herhjemme, drevet af finansielle bobler og bygning af luksusboliger, de færreste i dag har råd til, hurtigt være erstattet af en krise, der er værre end den i 2008. Derfor skal vi handle nu, inden næste finanskrak, med gennemførelsen af en række tiltag, som vi herhjemme og i resten af den vestlige verden burde have iværksat efter krisen i 2008. De findes beskrevet i programmet nedenfor, som LaRouches Fire Love. Mindre kan ikke gøre det, men gennemfører vi disse reformer, og får vi Danmark til at blive en del af Den Nye Silkevej og det optimistiske nye paradigme, så er der ingen grænser for, hvad vi vil være i stand til, både lokalt, regionalt, nationalt og internationalt. Så kan vi bryde ud af nulsumsspilletts evige prioriteringer og nedskæringer og i stedet investere stadigt mere i den nuværende og fremtidige befolkning.

Stem på Schiller Instituttets Venner, men tag også et ansvar for, at de virkelige spørgsmål, der vil afgøre vores fremtid, kommer til offentligt skue. Vær også med til at bryde mørklægning af de virkeligt spændende og afgørende spørgsmål, som netop nu bliver holdt ude af medierne og diskussionen.

København, 10. nov., 2017.

Tom Gillesberg, kandidat til borgmesterpost og regionsråd i København for Schiller Instituttets Venner; formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Indlæg ved Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter:

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er Schiller Instituttets Venners kandidater dem, du skal stemme på! For Schiller Instituttet adskiller sig fra de politiske partier, der stiller op, derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Det **Nye Silkevejsinitiativ** omfatter nu infrastruktur- og udviklingsprojekter, der allerede er tyve gange så stort som Marshallplanen. Det er det største opbygningsprogram i historien, hvor de deltagende stater arbejder sammen til gensidig fordel, på basis af win-win-samarbejde. Herved vil seks, store infrastrukturkorridorer opstå i Eurasien, samt diverse internationale organisationer, som Kinas **Bælte & Vej Initiativ (BRI)**, den **Eurasiske Økonomiske Union (EAEU)**, **Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO)**, og de fleste mellem- og østeuropæiske stater, men også Italien, Frankrig, Spanien og Portugal, integrerer sig i dette projekt..

Fanget i fake news

Du har endnu intet, eller næsten intet, hørt om den Nye Silkevej, eller også mener du, at Kina hermed blot forsøger at erstatte den angloamerikanske imperialisme med en kinesisk imperialisme? Så tror du måske også på, at Putin stjal det amerikanske valg og hev Trump ind i Det Hvide Hus?

Måske har det noget at gøre med, at mainstreammedierne bestemte, at spørgsmål, som modsiger »Tina«-politikken¹, simpelt hen skulle erklæres forbudt og fuldstændigt skulle udelades, og at andre udviklinger eller personer skulle forsynes med så mange »fake news« og forvrængninger, at det er ekstremt vanskeligt for den gennemsnitlige borger at danne sig et klart billede af den strategiske situation.

¹ »There is no alternative« = Der er intet alternativ

KV 2017: Valgprogram

Udvikling af Afrika gennem win-win-samarbejde

Vi konfronteres i dag med mange udfordringer, som vi kun kan overvinde sammen med Kina, Rusland, USA, Japan, Indien og de andre stater. Til disse udfordringer hører den islamistiske terrorisme, som kun kunne få en sådan udstrækning som følge af interventionskrigene. Hertil hører også flygtningekrisen, som kun kan overvindes gennem den økonomiske opbygning af Sydvestasien og Afrika.

Selvfølgelig har den tyske udviklingsminister Gerd Müller ret, når han siger, at, uden en eller anden form for Marshallplan for Afrika, vil hundrede millioner af mennesker, og flere endnu, flygte fra krig og hungersnød og sætte deres liv på spil i forsøget på at nå Europa. Men det står ligeledes klart, at den hidtidige udviklingshjælp – ud fra vandkandeprikket: lidt »tilpasset« teknologier (dvs., på laveste niveau) her, lidt »bæredygtig« investering (dvs., med lavere energigennemstrømningstæthed²) dér – vil være absolut uegnet til at løse problemet. Ligeledes vil udelukkende private investeringer, hvor investorerne tænker mere på deres profit end på Afrikas fremtid, ikke opfylde målet.

Det, som Afrika har brug for, er det, der altid har været den absolutte forudsætning for alle nationer, der har udviklet sig industrielt: et omfattende infrastrukturprogram, uden hvilket hverken industri eller landbrug kan vokse. I denne henseende har Kina – og i mindre grad Indien og Japan – gjort det vigtigste for effektivt at bekæmpe årsagerne til flygtningekrisen, idet frem for alt Kina har bygget flere jernbanelinjer, der skal udvides til et kontinentalafrikansk transportnet. Kina har ligeledes, inden for rammerne af Silkevejsinitiativet, investeret i andre projekter, såsom industri-parker, vandkraftværker osv., og har påbegyndt en række forundersøgelser til projekter for vandmanagement og anlæg til afsaltning af havvand og kunstig vanding.

Kan du forestille dig, hvad det betyder for en afrikaner, at et stort land som Kina nu begynder at tackle den unaturlige, underudviklede tilstand, som kolonimagterne efterlod; at der nu er et realistisk perspektiv for, i en overskuelig fremtid, at overvinde sult og fattigdom?

Kina har tilbudt alle verdens stater et win-win-samarbejde om opbygningen af initiativet for det økonomiske Silkevejsbælte, altså også joint ventures i tredje-lande. Derfor må Danmark, såvel som også de andre europæiske nationer, ganske enkelt samarbejde med Kina og de afrikanske nationer for at skabe den økonomiske opbygning på den bedst mulige måde. Derimod må det gamle, geopolitiske argument med, at Danmark og Europa må gå med i en model for at trænge Kinas indflydelse

tilbage, absolut afvises. Vesten har i årtier haft lejlighed til at hjælpe med at udvikle det afrikanske kontinent, og har tydeligvis ikke gjort det!

Kina og BRIKS-staterne har jo netop skabt deres nye banker, såsom AIIB, den Nye Udviklingsbank, Contingency Reserve Arrangement, den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond og en hel række lignende institutioner, fordi Den internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken har stillet alt for få kreditter til rådighed til infrastrukturinvesteringer og desuden har gjort disse kreditter betinget af de berygtede betingelsespolitikker og således i årtier har forhindret den reelle udvikling.

En afslutning af geopolitik

I stedet for derudover at overveje opbygningen af en europæisk hær i konkurrence til NATO, som tydeliggør den ubalancerede tankegang, med hvilken det neoliberale establishment – og især i betragtning af, at flere og flere af verdens nationer vedtager det nye paradigme for et win-win-samarbejde – forsøger at fastholde geopolitiske positioner, har vi brug for et helt nyt syn på tingene.

Tidspunktet er nu kommet i menneskehedens historie, hvor vi må nå et nyt trin i vores udvikling; i modsat fald løber vi faren for at udslette os selv i en tredje – denne gang atomar – verdenskrig. Hvis vi holder fast i geopolitik, dvs., den forestilling, at en nation eller gruppe af nationer, om nødvendigt også ved militære midler, har ret til at gennemtvinge deres interesser imod andre nationer eller gruppe af nationer, er en sådan krig snarere sandsynlig.

Vi må erstatte geopolitik med en politik for menneskehedens fælles mål. Disse mål udledes af menneskets natur. Mennesket er det eneste, kendte levende væsen, der er begavet med kreativ fornuft, som hele tiden gør det muligt for det, gennem videnskabelige og teknologiske fremskridt, at forøge sin viden om lovene i Universet, af hvilket vi er en del. Disse fremskridt gør det muligt for os hele tiden at nydefinere vort livsgrundlag og forbedre livsbetingelserne og den forventede levealder for alle mennesker på denne planet.

For at det i hvert eneste menneske nedlagte potentiale kan udfolde sig fuldt ud, må staterne blive enige om en helt ny model for indbyrdes relationer. Til dette hører, at den samlede, den ene menneskehedens interesser sættes foran de enkelte nationers interesse.

Den første, store tænker, der tænkte på denne måde, var Nikolaus von Kues (Nicolaus Cusanus), grundlæggeren af moderne videnskab og ideen om den repræsentative nationalstat. Han demonstrerede med sin filosofi om modsætningernes sammenfald, **Coincidentia Oppositorum**, at den Ene udgør en højere magt end de Mange. Der kan kun eksistere overensstemmelse, konkordans, i

² Se info-video:» Energigennemstrømningstæthed«
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=4549>

KV 2017: Valgprogram

makrokosmos, når alle mikrokosmosser udvikler sig på bedst mulig vis og betragter det som deres egeninteresse, at alle andre mikrokosmosser på samme måde udfolder sig på mest optimal vis. Dette princip gælder også for menneskeheden som helhed og for nationernes sameksistens.

Nikolaus von Kues havde allerede i det 15. århundrede erkendt, at de forskellige nationer og kulturer kun kunne forstå hinanden indbyrdes, fordi de alle har frembragt videnskabsfolk og kunstnere, som, uagtet deres sproglige og traditionelle forskelle, var i stand til at erkende og kommunikere universelle principper.

Vi ser i dag, hvordan astronauterne på den **Internationale Rumstation (ISS)** arbejder sammen på tværs af alle nationale skranker og altid fortæller, at synet af Jorden fra rumstationen lader ideen om den ene menneskehed træde tydeligt frem. Vi må altså organisere samarbejdet mellem nationerne på samme måde som videnskabsfolk, der udveksler deres opdagelser af universelle principper med det formål at fremme erkendelsen, eller som astronauterne, der sammen trænger ind i Universets hemmeligheder, eller som de internationale medlemmer af et klassisk orkester, der levendegør et værk i henhold til komponistens hensigt. Vi må definere relationerne mellem nationerne ud fra en vision om, hvordan menneskeheden om hundrede eller tusinde år skal leve sammen.

For et nyt paradigme

Det er ånden i den Nye Silkevej, som allerede bestemmer tankegangen hos repræsentanterne for mange stater, der samarbejder om initiativet for det økonomiske Silkevejsbælte. Præsident Xi Jinping taler om et fællesskab, eller samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Præsident Putin understreger nødvendigheden af et nyt paradigme, en helt ny filosofi for opbygning af relationerne mellem nationerne. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi understreger, at den Nye Silkevej ikke er et kinesisk solonummer, men derimod kan sammenlignes med en symfoni, hvor alle nationer spiller sammen som i et stort orkester.

Det ville være i hele Europas og Asiens interesse atter at tilknytte sig det punkt, hvor udviklingen efter Sovjetunionens afslutning tog en forkert retning, og forene hele Eurasien, fra Atlanterhavet til Stillehavet, i et integreret, økonomisk område. Og i stedet for at opbygge endnu en europæisk hær ud over NATO og optrappe et selvmordrisk våbenoprustningskapløb med Rusland og Kina, burde vi overveje samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej, der bliver til Verdenslandbroen, som grundlag for en ny, international sikkerhedsarkitektur, der tilgode ser hver enkelt stats sikkerhedsinteresser. Kun sådan er en virkelig fredsorden mulig.

For en dialog mellem kulturer

Til det økonomiske samarbejde til gensidig fordel for alle deltagende stater må der yderligere tilføjes en kulturel og åndelig dimension: Vi må have en dialog mellem kulturerne, som tager udgangspunkt i den enkelte kulturs højdepunkter, aktualiserer dem og gør hele verden bekendt med dem.

Især siden Xi Jinping har været i embedet, bliver hele det kinesiske samfund tilskyndet til at beskæftige sig med studiet af **Konfucianismen**, som – med en kort afbrydelse under Kulturrevolutionen – har præget det kinesiske samfund i cirka 2.500 år. Den hermed forbundne idé om menneskets æstetiske opdragelse gennem klassisk musik og poesi er langt nærmere ved vor egen tradition fra Friedrich Schiller og det Humboldtske opdragelsesideal for den skønne karakter, end hæsliheden i den moderne popkultur, der dominerer os. Forskellen består deri, at, alt imens konfucianismens tradition er levende, så må vi i Danmark og de andre europæiske nationer først genoplive vore bedste kulturtraditioner.

Schiller Instituttet har ikke alene organiseret arrangementer om den Nye Silkevej internationalt, for at gøre befolkningen bekendt med de hermed forbundne muligheder, men vi forbinder også altid disse arrangementer med koncerter og recitationer, hvor klassiske værker fra de forskellige kulturer opføres. Når mennesker opdager skønheden i den dem ofte hidtil ukendte musik eller poesi, sker der altid det, som Schiller så vidunderligt har beskrevet i sine »Æstetiske breve«: Vejen til forståelse bliver åbnet gennem hjertet – alle fordomme, som på grund af uvidenhed rører sig over for fremmede kulturer, svinder, og ud af kendskabet opstår kærligheden til det nyligt opdagede værks skønhed.

Vi har al mulig grund til at være optimistiske over for vor fremtid. Hvis du også er overbevist om, at verden har et påtrængende nødvendigt behov for forbedring, og at det i en tid med fundamentale forandringer kommer an på ideer, med hvilke en mere menneskelig fremtid kan skabes, så er der for dig kun én mulighed: At stemme på kandidaterne for Schiller Instituttets Venner!

Helga Zepp-LaRouche,
stifter og international præsident for Schiller Instituttet.

Kortprogram – Det står Schiller Instituttets Venner for

I stedet for globalt finanskrækk og krig:

Et nyt økonomisk mirakel med den Nye Silkevej!

Schiller Instituttets Venner går ind for, at Danmark tager imod Kinas fremstrakte hånd og således tager del i det største opbygningsprojekt nogensinde, i stedet for at gå til grunde i det største finanskrækk i de seneste 600 år!

Tiden er nu kommet for at lancere en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, hvortil Danmarks bidrag vil blive ganske væsentligt – hvis vi beslutter os for atter at udforme fremtiden, i stedet for at klamre os til det gamle, geopolitiske dogme fra efterkrigstiden og et bankerot, globalt finanssystem.

Kinas Nye Silkevejsprojekt, der også kaldes BRI (Belt & Road Initiativ; Bælte & Vej Initiativet) eller Ét Bælte, én Vej, tilbyder Danmark en fantastisk ramme for at befri sig af den økonomiske recession og deltage i den påtrængende nødvendige genopbygning af den globale økonomi. Det program, som Schiller Instituttet i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer og regioner, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Den er baseret på gensidig fordel (win-win), ligeværdigt samarbejde i øjenhøjde og lignende principper, for på denne måde at overvinde den gamle, unipolære verdensordens geopolitiske struktur.

Det Nye Silkevejsinitiativ omfatter nu infrastruktur- og udviklingsprojekter, der allerede er tyve gange så stort som Marshallplanen. Herved vil seks, store infrastrukturkorridorer opstå i Eurasien, samt diverse internationale organisationer, som Kinas Bælte & Vej Initiativ (BRI), den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), og de fleste mellem- og østeuropæiske stater, men også Italien, Frankrig, Spanien og Portugal, integrerer sig i dette projekt. Flere latinamerikanske stater orienterer sig nu mod samarbejde med den Nye Silkevej, og siden Kina, som begyndelsen til et trans-afrikansk jernbanenet, i Afrika er begyndt at bygge flere jernbanelinjer, som f.eks. forbindelsen mellem Djibouti og Addis Abeba, eller forbindelsen fra Ke-

nya til Uganda og Tanzania, har folk i Afrika for første gang udsigt til i en overskuelig fremtid at kunne overvinde fattigdom og underudvikling.

Schiller Instituttet, og især dets stifter og internationale formand Helga Zepp-LaRouche og hendes ægtemand, Lyndon LaRouche, har siden begyndelsen af 1990'erne ført en international kampagne for denne idé. Vi foreslog først konceptet om at aktivere industripotentialet i den »Produktive Trekant Paris-Berlin-Wien« og foreslog dernæst den »Eurasiske Landbro« som respons på Sovjetunionens krækk, hvilket sluttelig blev udvidet til ideen om »Verdenslandbroen« for et nyt, globalt, økonomisk opbygningsperspektiv. Denne kurs blev dog i årtier blokeret af geopolitiske årsager og f.eks. af al kraft bekæmpet af de neokonservative og det bankerotte, britiske finansimperium. Privatisering, afregulering og en tøjlesløs finansglobalisering har ødelagt den globale økonomiske produktive potentiale. De geopolitiske krige for regimeskifte tilintetgjorde livsgrundlaget for hundrede millioner af mennesker og forårsagede en kæmpe flygtningekatastrofe.

Den eneste løsning på dette problem er en politik for »fred gennem udvikling« sådan, som Kina tilbyder det i Mellemøsten og Afrika, og som i mange afrikanske lande allerede har ført til et massivt, økonomisk opsving og forbedret levestandard. Selv har Kina, gennem sin gennem mere end tredive år lange koncentration om infrastrukturudvikling, videnskabelig-teknologisk innovation og uddannelse, opnået, at 700 millioner mennesker kunne overvinde fattigdom! Danmark må ubetinget tilslutte sig dette udviklingsperspektiv.

Vi har brug for en fundamental ændring af vor økonomiske politik og udenrigspolitik, der er orienteret mod det nye paradigme for videnskabeligt-teknologisk fremskridt og ikke mod opretholdelse af de globale spillekasinoner og nedskæringspolitik over for befolkningen. Danmarks samarbejde med den Nye Silkevej byder på de strategiske rammer for at virkeliggøre de principper, der findes i Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, og som Schiller Instituttets Venner kæmper for. De kan yde et afgørende bidrag til at genoplive den globale økonomi, et bidrag, hvor den fælles udvikling af Afrika og genopbygningen af de krigshærgede områder i Mellemøsten må være et væsentligt tyngdepunkt.

Den Nye Silkevej skal også komme til Danmark: Store infrastrukturprojekter for fremtiden

Det er en af statens vigtigste opgaver at forberede og muliggøre den fremtidige økonomiske vækst og udvikling gennem at investere i store infrastrukturprojekter. En Kattegatbro og et dansk magnettoget bør bygges så hurtigt som muligt, sammen med en lang række andre projekter, der vil forbedre produktiviteten i den danske økonomi og løfte os op på et højere teknologisk niveau.

KV 2017: Valgprogram

Danske infrastrukturprojekter inkluderer:

- Færdiggør Femern-tunnelen
- Dansk magnettogetsnet, hvor 1. etape skal være København-Aarhus (25 min.) via en ny Kattegatbro; i 2. etape skal det udvides til Aalborg, efterfulgt af andre udvidelser.
- Helsingør-Helsingborg fastforbindelse

Magnettogetsnet:

Byggeriet af et moderne magnettogetsnet i hele Danmark er tidsmæssigt overskredet, for dette bliver (både for persontransport, fragt og bytrafik) fremtidens teknologi. Magnettogetsinfrastruktur vil ikke alene aflaste den tætte gadetraffic, men stiller også et hurtigt og sikkert transportsystem til rådighed for millioner af borgeres transport til arbejde, skole, og universitet, til opera- og teaterbesøg. Etableringen af nye, produktive industriforetagender bliver fremmet, selv i større afstand til havne og andre knudepunkter.

Med et magnettogetsnet kan store lufthavne effektivt forbindes med hinanden og dermed mindske indenrigsflyvning og støjgener for befolkningen.

Den Maritime Silkevej:

Gennem opbygningen af de eurasiske infrastrukturkorridorer og den Maritime Silkevej, bliver Danmark, med havne og logistikknudepunkter på en helt ny måde opkoblet til verdenshandlen i Asien og Stillehavsområdet.

Andre nødvendige investeringer:

Gennem de seneste års radikale nedskæringspolitik er der alene i byer og lokalsamfund opstået et enormt investerings efterslæb. Hvis man medregner de nødvendige investeringer, og vi ikke blot vedligeholder den bestående infrastruktur, men, inden for rammerne af den danske deltagelse i den Nye Silkevej, vil gennemføre forbedringer, skal vi øge vore investeringer i veje, jernbaner og vandveje, såvel som skoler, hospitaler og andre vigtige foretagender.

Læs mere om de store infrastrukturprojekter, Danmark har brug for: [Infrastrukturprojekter og fusionsøkonomi](#)

Læs mere om Den Nye Silkevej på Schiller Instituttets hjemmeside.

[Verdenslandbro feature artikler](#)

Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love:

Videnskaben om fysisk økonomi

Allerede i juni 2014 havde den amerikanske statsmand og økonom, Lyndon LaRouche, vist den principielle løsning med sit skrift, »Fire Nye Love til USA's omgående redning«. Disse principper gælder ikke kun for USA, men har global betydning.

Da der efter finanskrisen i 2007/2008 ikke fulgte nogen regulering af finansmarkederne, man kunne tage alvorligt, står verden i året 2017 atter foran det transatlantiske finanssystems kollaps. Hvis det dengang var substandard ejendoms lån, så er det i dag bl.a. amerikanske selskabs lån, der kunne fremkalde et ukontrolleret kollaps af det finansielle korthus. Centralbankerne (ECB, Federal Reserve osv.) har hidtil kunnet sløre storbankernes bankerot med deres 'kvantitative lempelse' eller likviditetsindsprøjtning (»pengetrykning«), men hermed har de blot skabt nye bobler, der truer systemet. For de udestående finansvæddemål og den globale finansboble er mange gange større end staternes bruttonationalprodukt.

Derfor har vi brug for:

1. Glass/Steagall-bankopdeling;
2. Skabelse af et kreditsystem til udstedelse af statslige kreditter;
3. Udstedelse af kredit til finansiering af et nationalt genopbygningsprogram med vægt på infrastrukturudvikling, som kan øge arbejdskraftens produktivitet og energigennemstrømningstæthed i økonomien;
4. Et forceret program til udvikling af kontrolleret kernefusion og rumfart for massivt at forøge produktionsniveauet.

Glass/Steagall-bankopdeling

En Glass/Steagall-bankopdeling vil fritage staten og skatteyderne for at skulle dække insolvente bankers spillegæld. Vi vil opdele bankerne i banker, der kun laver normal ind- og udlånsaktiviteter, og som vil have et statsligt sikkerhedsnet, og investeringsbanker a la Saxo-bank, der må leve på egen risiko. Realkreditlån skal igen adskilles fra bankerne og yde billige realkreditlån til kunderne i stedet for at være en malkemaskine for bankerne.

Der skal ikke længere være »banker, der er for store til at gå ned«, som får bail-out, i form af statslige bankhjælpepakker, eller bliver hjulpet af bail-in-aktioner, som den på Cypren, hvor bankerne får lov til at stjæle bankkundernes penge. Derivatspillegæld må afskrives, hvor det behøves, gennem ordnede konkursbehandlinger af de enkelte banker.

En bankopdeling betyder ikke blot simpelt hen en rent teknisk adskillelse af bestemte typer af bankvirksomhed. Genindførelsen af den strenge Glass/Steagall-bankopdeling som under Roosevelt i USA, og bankopdeling på globalt plan, er den uundværlige forudsætning for at forhindre verdensøkonomiens ukontrollerede styrt ud i hyperinflation og kaos. Det finansielle giftaffald må afskrives og må ikke længere blive betalt af skatteborgerne, uanset i hvilken form. I USA er der i øjeblikket fremlagt tværpolitiske lovforslag i begge Kongreshuse om en

KV 2017: Valgprogram

»Glass/Steagall-bankopdeling for det 21. århundrede« og også i mange af USA's delstatskongresser, takket være LaRouche Political Action Committee's (LPAC's) årelange arbejde. Præsident Trump har under sin valgkampagne talt til fordel for en bankopdeling, og han har gentaget dette efter sin indtræden i embedet.

Læs mere i Schiller Instituttets valgavis fra 2013:
[Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street](#)

Læs mere på Schiller Instituttets hjemmeside:
[LaRouches fire økonomiske love feature](#)

Produktiv kreditskabelse til realøkonomien gennem statslige kreditter

Efter en Glass/Steagall-bankopdeling må banksystemet organiseres således, at det atter tjener det almene vel og fremmer nationens fremtidige udvikling. Til dette formål er også et system for udstedelse af produktiv statslig kredit nødvendigt, for ved hjælp af nationalbanken og regionale udviklingsbanker at muliggøre målrettet økonomisk vækst i realøkonomien og videnskabelig-økonomiske spring i produktiviteten. I et sådant »kreditsystem« bliver den private banksektor til en tjenende rolle.

Nationer, der reorganiserer deres banksystemer på denne måde, kan foretage fælles, langfristede investeringer i form af store infrastrukturprojekter og videnskabelige projekter og således skabe en drivkraft for den globale økonomiske genopbygning.

Denne fremgangsmåde svarer til Gottfried Wilhelm Leibniz' økonomisk-videnskabelige erkendelser sådan, som han har udviklet dem i sit værk, »Samfund og Økonomi«, samt til ideerne, der byggede på dette, hos Alexander Hamilton (USA's første finansminister), økonomerne Matthew og Henry Carey og den tysk-amerikanske økonom, Friedrich List. Den videnskabelige økonom og statsmand Lyndon LaRouche skabte, med sit koncept for »fysisk økonomi«, for den nødvendige forøgelse af energigennemstrømningstætheden og den heraf følgende mulighed for at forhøje den globale befolknings relative, potentielle befolkningstæthed, en ny, videnskabelig fremgangsmåde for en succesfuld økonomisk politik.

Grundlaget for et samfunds udvikling er ikke penge, men kredit. I det unge USA sørgede finansminister Alexander Hamilton for etableringen af et kreditsystem, så det valutafattige og gældsplagede USA kunne opbygge sin realøkonomi. På afgørende tidspunkter i USA's historie er man gået tilbage til et sådant kreditsystem for at få nationen på ret kurs. Danmark kunne på lignende vis skabe billig, rigelig kredit til investeringer i infrastruktur og samfundsøkonomien.

Efter at vi gennem en Glass/Steagall-banksanering har ophævet statens forpligtelse til at indfri bank- og finansverdenens spillegæld for hundrede af mia. af kr. – og fjernet denne gæld fra bankernes regnskaber – vil de tilbageværende værdier i bankerne ikke være tilstrækkelige til at skabe den nødvendige kredit, som økonomien behøver for at fungere. Vi må derfor skabe en ny kilde til kredit.

Det kan ske ved en overgang fra det nuværende monetære system til den form for kreditsystem, der, under ledelse af det unge geni Alexander Hamilton, var den afgørende kilde til USA's transformation fra en samling gældsatte kolonier til en supermagt. Det var det amerikanske kreditsystem, der, på trods af, at det undervejs blev saboteret en stor del af tiden, sikrede USA's overlevelse og udvikling.

Genindførelsen af dette kreditsystem er ikke blot en absolut nødvendighed, hvis USA skal overleve i dag, men er også et vigtigt forbillede for Danmark og Europa, hvis vi ønsker en lys fremtid, der ikke er afhængig af private finansinteresser og finansmarkedernes velvilje, men som i stedet giver os og andre nationer suverænitet og den frie vilje til at bestemme vor egen skæbne.

Læs fortsættelsen: [Hvordan kan et nationalt kreditsystem skabe vækst og fremskridt](#)

Den succesfulde, kinesiske »Silkevejsmodel« for oprettelse af nye kreditinstitutioner til infrastrukturprojekter og andre realøkonomiske projekter er et fremragende tilknytningspunkt for en nyorientering.

Danmark er allerede medlem af AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank); vi må derudover benytte enhver mulighed for at aktivere målet, produktiv kredit til realøkonomien og infrastruktur og samarbejde med andre nationer og finansinstitutioner om den Nye Silkevejs store projekter.

En videnskabsdrevet økonomi – forskning for morgendagens verden

Et samfund udvikles ved, at visionære ledere definerer den næste teknologiske platform, som samfundet skal løftes op på, hvis det skal realisere sit fulde potentiale for kontinuerlig udvikling. I 1800-tallet var det kulkraft, damplokomotiver og realiseringen af potentialet i H.C. Ørstedts opdagelse af elektromagnetismen (elektricitet) – i dag er kvantespringet fusionskraft, magnettog og beherskelsen af atomets inderste hemmeligheder.

Enhver investering i grundforskning for at forstå og beherske naturens love kommer mangefold igen, når den omsættes i økonomien som nye teknologiske principper, der gør os i stand til at gøre i morgen, hvad vi end ikke kunne drømme om i går. Det er statens fremmeste opgave.

KV 2017: Valgprogram

ve at investere i befolkningens åndelige udvikling, der kan sikre de fremtidige videnskabelige opdagelser og samtidigt skabe de fysiske rammer, der gør det muligt at udfolde resultaterne af de nye opdagelser så hurtigt og udbredt som muligt.

Videnskabelige mærkesager:

* **Danmark må gøre op med den ideologisk motiverede mangel på kernekraft.**

* **Inden for rammerne af internationalt samarbejde, må Danmark arbejde med på forskning og udnyttelse af kernefusion og massivt øge budgettet til dette.**

* **Fremme af rumfart og rumforskning og det internationale samarbejde må blive en prioritet i dansk politik.**

* **Slut med Malthus-svindlen med »menneskeskabt klimaforandring« som undskyldning for ødelæggelsen af vor nationaløkonomis produktivitet.**

Fusionsenergi – Ja tak!

Vi har nået et punkt, hvor ikke alene menneskets evne til at udnytte Solens processer er en realitet, der er ved at vise sig; den er faktisk en eksistentiel nødvendighed.

Vi må nu, i et internationalt samarbejde, der spænder fra Eurasien over Amerika, rette vore kreative evner og fysiske ressourcer mod opnåelsen af afgørende gennembrud inden for termonukleare processer. Dette er det næste skridt, der længe er blevet forsinket, i den menneskelige evolutions viljemæssige udviklingsproces, som illustreres af de tidligere, successive overgange fra et samfund baseret på brændsel af træ, til en kulbaseret økonomi, dernæst til olie og naturgas, efterfulgt af det højere potentiale, der findes i energi fra sprængningen af atomkernen.

Ved at forøge det, som den amerikanske økonom Lyndon LaRouche har defineret som økonomiens energigennemstrømningstæthed, opnår vi kontrol over højere energiomsætning pr. arealenhed, udtrykt som et bredt spektrum af teknologier, infrastrukturprojekter og produktionsmetoder. Med fusionsøkonomi bliver energiforsyningerne relativt ubegrænsede, eftersom den mængde brændstof til fusion, der indeholdes i en liter havvand, frembringer lige så meget energi som 300 liter olie.

Men dette udgør mere end blot ubegrænset energi. Fusionsøkonomi bringer menneskeheden ind i domænet for »højenergitæthedsfysik«, der beskæftiger sig med termonukleare reaktioner og plasmaer med energitætheder i størrelsesordenen 1011 joule pr. kubikcentimeter – en milliard gange den energitæthed, der findes i batteriet til din smartphone –, samt den dynamiske indbyrdes relation mellem plasmaer, lasere, fusion og antistofreaktioner. For eksempel er superhøjenergi-, petawatt-lasere i stand til at producere ekstremt kortvarige pulseringer af laser-

lys, der er 1000 gange kraftigere end den energi, der gennemløber hele USA's elektricitetsnet.

Denne nye platform frembringer et bredt spektrum af fusionsrelaterede teknologier og eksperimentelle evner, fra højenergilasere til partikelacceleratorer, højtemperatur-plasmageneratorer og eksplosioner af målrettet energi, der alle sammen arbejder i et dynamisk forhold, idet de komplementerer hinanden for at transformere hele menneskehedens økonomiske system, der således fjerner alle bekymringer om begrænset energi eller begrænsede ressourcer. I betragtning af krisen i både USA og på globalt plan er dette en absolut nødvendighed og vil kræve et forceret, globalt program, der kan sammenlignes med Manhattan-projektet eller Apolloprogrammet, men på internationalt niveau.

Den fulde transformering vil tage nogen tid, men visse fusionsteknologier kan fremskaffe økonomiske fordele på relativt kort sigt.

Læs fortsættelsen:

[Infrastrukturprojekter og fusionsøkonomi](#)

Læs mere på Schiller Instituttets hjemmeside:

[Energi feature](#)

En kulturel renaissance og dialog mellem kulturer

Vi har brug for:

* En massiv forøgelse af investeringer i uddannelse (daginstitutioner, skoler, højere læreanstalter) og videnskab (med vægt på rumforskning, grundforskning, biovidenskab).

* Forøgelse af investeringer til sundheds- og socialsektoren; ingen snigende eutanasi!

* Frem for alt må vi genoplive vor klassiske uddannelse for at fremme et menneskebillede med det kreative individ.

* Korsang og klassisk musikuddannelse i skoleundervisningen spiller en vigtig rolle i denne henseende. Studiet af højdepunkterne inden for universalhistorie (inden for musik, poesi, filosofi og videnskab), der var grundlaget i det Humboldtske uddannelsessystem, vil muliggøre den nødvendige dialog mellem kulturer, uden hvilken menneskeheden ikke kan eksistere.

En tilbagevenden til et klassisk uddannelsessystem

Ud over den manglende industrikapacitet, udgør manglerne i uddannelsessystemet en stor udfordring. I stedet for at eksperimentere med stadig nye skoleformer, er det nødvendigt med en tilbagevenden til principperne for det klassiske uddannelsessystem i Humboldttraditionen, som gør det muligt for eleverne selv at gøre opdagelser i stedet for dum udenadslære. Kina har netop meddelt, at man allerede fra første klasse vil gøre eleverne bekendt med rumfart. Ideen er imponerende, for enhver lærer ved: Hvis en elev én gang er blevet begejstret

KV 2017: Valgprogram

for et vidensområde, er elevens villighed til også at tilegne sig den nødvendige, grundlæggende viden, langt større.

Det betyder mere individuelle krav til eleven, samt en lavere klassekvotient på max. 25 elever. Målet med et sådant uddannelsesinitiativ, hvis det skal gøre sig fortjent til sit navn, er at gøre eleverne bekendt med deres egne skabende eller kreative evner og hjælpe dem til også at bruge dem, i stedet for, at der fra oven lægges pres på lærerne for at udarbejde undervisningsplanen ud fra trivsel og ødelæggelse af eleverne. Undervisningens hovedfokus lægges herved på primære i stedet for sekundære kilder.

Frem for alt hører en betoning af klassisk kunst hjemme i uddannelsesplanen, således, at alle elever, i Schillers forståelse, ligeligt udvikler følelser og forstand, og undervisningen samtidig er karakterdannende. For det drejer sig ikke om simpelt hen at lære »praktiske færdigheder«, om end disse også er vigtige; men det drejer sig om at udvikle det mest værdifulde gode, det, der adskiller mennesket fra alle dyrearter, nemlig den skabende fornuft, og at lade denne blive en stadig mere virksom kraft i Universet.

For at sige det med Friedrich Schillers egne ord:

»Formålet med menneskeheden er intet mindre end at uddanne alle menneskets kræfter mod fremskridt.«

Fred gennem udvikling

For de suveræne republikkers Europa

* EU er – især siden Maastricht- og Lissabontraktaten – degenereret til at blive et imperieinstrument for mægtige finansielle og geopolitiske interesser. EU's fortsatte eksistens i sin nuværende form, som en overnational overbygning, der har sænket levestandarden massivt for den europæiske befolkning, frem for alt i Sydeuropa, kan ikke længere retfærdiggøres. Relationerne mellem de europæiske nationer må atter tjene fremme af det almene vel, og følgelig udformes som sådan.

* Gennem samarbejde med den Nye Silkevej vil et Europa, der består af suveræne republikker, kunne definere sin mission på ny.

En styrkelse af samarbejdet med Rusland

* Danmark må samarbejde med Rusland videnskabeligt, politisk og sikkerhedspolitisk for at sikre verdensfreden og skabe en økonomisk platform for det 21. århundrede.

* De geopolitisk motiverede sanktioner mod Rusland må omgående ophæves.

* Danmark må samarbejde med den Eurasiske Økonomiske Union, der allerede samarbejder tæt med Kinas

Nye Silkevej. Et fælles, eurasiske, økonomisk område, der medinddrager udviklingen af Mellemøsten og Afrika, åbner økonomiske, politiske og kulturelle fremtidsmuligheder for alle deltagere.

Genopbygning af Mellemøsten og udvikling af Afrika

* Danmark må deltage i et omfattende genopbygningsprogram, med vægt på vandinfrastruktur og anden infrastruktur, i nationerne i Mellemøsten, der er blevet ødelagt gennem geopolitiske krige. Sammen med Rusland, Kina og nationerne i området, kan Danmark således yde et væsentligt bidrag til freden.

* I Afrika har kinesiske investeringer i opbygning af et moderne jernbanesystem og andre, grundlæggende infrastrukturprojekter, såvel som også uddannelse af tekniske og videnskabelige specialarbejdsstyrker, ydet et vigtigt bidrag til mange nationers økonomiske vækst. Danmark må deltage i disse projekter.

* Kun gennem en målrettet udviklings- og genopbygningspolitik vil vi kunne løse flygtningeproblemet på en human måde – og ikke gennem en politik med hegn, EU-patroljer i Middelhavet eller »modtagelsescentre« i Libyen; en politik, der allerede har kostet tusindvis af menneskeliv.

Skabelse af en ny sikkerhedsarkitektur

* Et tæt samarbejde med Rusland, Kina, USA og andre partnere om bekæmpelse af international terrorisme er dagens orden.

* NATO er et levn fra den Kolde Krig og har i sin nuværende form ikke længere nogen berettigelse. NATO's aggressive oprustningspolitik over for Rusland sætter verdensfreden på spil. Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur for det 21. århundrede, som respekterer de gensidige, suveræne interesser, og som, koblet sammen med økonomisk udvikling, især i Mellemøsten, Centralasien (Afghanistan) og Afrika, skaber grundlaget for varig fred.

**GØR SOM I HJØRRING:
GRATIS INSTRUMENTAL- OG
SANGUNDERVISNING**

**SKAB EN NY RENÆSSANCE:
KLASSISK MUSIK
TIL ALLE BØRN**

SCHILLER INSTITUTTETS VENNER
53 57 00 51 - WWW.SIVE.DK - INFO@SIVE.DK

Kom til valgmøde:

Torsdag, den 16. november
kl. 19

**På Schiller Instituttets kontor:
Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.,
1903 Frederiksberg**

Info: 53 57 00 51

info@sive.dk www.sive.dk

www.schillerinstitut.dk